

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sagas Tempel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sagas Tempel", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1809_119-txt-shoot-idm99.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sagas Tempel.

(Ved Johannes Müllers Død.)

- 1 **S**aga! hellige Mø!
Hisset i Søgnabeks Sale
Skued jeg undrende dig
Tømme med Odin det gyldne
Tidernes skummende Bæger.
- 2 Høit fra skinnende Bænk
Toned din kløgtige Tale,
Odin forstod den, men ei
Fuldelig Kløgten at fatte
Mægtede Sønner af Askur.
- 3 1191Skjalden lyttende stod,
Tonerne fyldte hans Øre,
Og i hans Epos fornam
Undrende Menneskeslægten
Klang af din Tale til Odin.
- 4 Askurs Sønner et Hof ^{*}Tempel.
Bygged ukendte Gudinde,
Du dig fra skinnende Bænk
Bøied, din Dyrker at skænke
Kløgt, som at fatte han mægted.
- 5 Tider runde forbi,
Klangen Man vilde begribe,
Klangen i Lyde henrandt,
Krøniken blev din Præstinde,
Hende allene Man dyrked.
- 6 Skjalde lytted igen,
Fanged de vekslende Toner,
Og i den dobbelte Lyd
Hørtes til Under for Slægten
Klang af din Tale med Odin.
- 7 Men – hvad skuer jeg hist!
Knæler ei søvløkket Olding?
Hellas! o det er din Søn!
Se hvor han reiser det første
Alter i Sagaens Tempel!
- 8 Vidt han vanked paa Jord,
Veied de mystiske Frasagn,
Barnlig bekender han dog:
Tidernes Veksel allene
Styre alraadende Guder.
- 9 Tider rinde saa tungt.
Skjaldene lytte ei længer.
Saga! Man smitter dit Hof,
Selvkloge kun med din Terne
Krøniken ville de bole.

- 10 Vend dig Øie! fra Syd
Høit mod det isfulde Norden!
Se om ei Klippernes Søn,
Skuende stolt over Midgard,
Ydmyg nedknæler for Guder!
- 11 Skjalden lytter saa nær,
Odins og Sagas forborgne
Taler han røber i Sang,
Volas de hellige Toner
Klinge i festlige Taushed.
- 12 Tider rinde forbi,
Skjaldene lytte ei længer,
Svundet er hellige Klang,
Søndret i jordiske Lyde.
Saga! hvor findes din Dyrker?
- 13 Øiet tindrende ser
Knæle blandt Norriges Fjelde
Sølvgraa en Olding i Kraft,
Saga han reiser et Alter,
Stenen med hellige Runer.
- 14 Stivt nedstirrer hans Blik,
Stirrer paa Skjaldenes Draper.
Edda det løfter igen,
Ydmyg han beder, og Saga
Tolker ham Tidernes Jertegn.
- 15 Trindt ham knæler en Flok.
Rundt om hans kneisende Alter
Sanke sig Stene i Krinds,
Ristet paa hver er Gudindens
Navn, thi hun bygger i Norden.
- 16 Dorsk er Slægten, og ei
Saga! din Tone den fatter.
Selvklog opstaar den igen,
Altid den kun med din Terne
Krøniken lyster at bole.
- 17 Hvor skal Øiet henty
Drevet fra Syd og fra Norden?
Der hvor i Alpernes Ly
Hellas og Norden henflygted,
Der vil jeg søge din Dyrker.
- 18 Se! han knæler der alt,
Beder i rungende Toner
Tiden vil døve hans Røst,
Krampe vil stille hans Tunge,
Se hvor sig stramme de Sener!
- 19 Høit paa Tidernes Grus
Stræber han Altret at reise,
Ak! men han mægter det ei,
Halvt er det reist, og han segner,
Segner af Kampen udmattet.
- 20 Tiden rinder saa tungt.
Ingen vil knæle Gudinde!
Ydmyg i Templet, men stolt
Boler den selvkloge Skare,
Spottende dig, med din Terne.
- 21 Rind kun Taare fra Kind
Ned paa det halvreiste Alter!

Halvt det til Tidernes Gru
Staar, og den Haand som det reiste
Kraftløs i Graven henvisner.

22 Væd kun Taare min Kind!
Alperne Templet ei væрге,
Storme fra Øst og fra Vest
Buldrende mødes og ryste
Sagas det hellige Tempel.

Nik. Fred. Sev. Grundtvig.